

ser og almindeligt serviceniveau. Brugerindflydelse er altså ikke kun et spørgsmål om, at man har valgmuligheder, hvilket vi i det her tilfælde synes er rimeligt, det er også et spørgsmål om at inddrage brugernes repræsentanter i beslutningsprocesserne.

Med den teknologiske udvikling vil grænsen mellem, hvad der er teletjeneste, og hvad der er tv- og radioprogramvirksomhed, være flydende. Det er så i den forbindelse afgørende, at de regler, der gælder inden for radio- og tv-området, også gælder for teletjeneste, når der er tale om noget, som i realiteten har et indhold, der svarer til tv-virksomhed.

Også her er brugerindflydelse helt afgørende, når det drejer sig om programudbud, og når det drejer sig om, hvad man skal betale for programmer. Brugerne skal være bestemmende – som det også fremgår af lovforslag nr. L 234 – med hensyn til programudbudet, og der skal sikres klar mindretalsbeskyttelse.

Teleforliget med SF's deltagelse er noget nyt. I 1990, 1993 og 1994 har der været forlig mellem Socialdemokratiet, Venstre, De Konservative, De Radikale, CD og Kristeligt Folkeparti.

Forliget indebar, at de eksisterende telefonselskaber blev omdannet til Tele Danmark, som kom på aktier, hvoraf 49 pct. er solgt til private. Det har vi været imod, og det mener vi stadig væk var en forkert løsning. Men det er vedtaget, og det var beslutninger, der var flertal for, og det respekterer vi så.

Teleaftalen af 4. april 1995 åbner på en del områder op for, at teleoperatører kan komme ind på markedet på linje med Tele Danmark.

Teleaftalen indebærer også, at priser på teletjenester kan falde. Det gælder især priser på udlandssamtaler, brug af mobiltelefoner og brug af bredbåndsnettet, hvor priserne indtil videre har været usædvanlig høje.

Priserne på almindelig telefoni er derimod i Danmark allerede blandt de allerlaveste, men vi mener selvfølgelig også, at prisfaldet skal komme almindelig telefoni til gavn, og vi betragter det netop som noget af det vigtigste i de kommende forhandlinger om trin 2, at almindelig telefoni også sikres et fortsat prisfald.

Det er ikke fornuftigt, at priserne på bredbåndsnettet er så høje, at det stort set kun bruges til fremføring af tv. Vi mener, det er vigtigt, at det også bruges til fremføring af datatjenester, som det altid har været meningen med det.

Den teknologiske udvikling har i en del forbindelser gjort, at det er fornuftigt, at forskellige

operatører er på området, alene af den grund at infrastrukturen, både når det drejer sig om telefoni, fremføring af data og fremføring af tv-programvirksomhed, er sådan, at strukturen kan bruges til både det ene og andet. Derfor er det klart fornuftigt, at man åbner op for, at anvendelsen er til rådighed for alle.

På den baggrund kan vi fra SF's side anbefale de to lovforslag og lægger vægt på, at de kommende forhandlinger om trin 2 i telearbejdet er de afgørende forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg vil gerne spørge SF's ordfører, hr. Aage Frandsen, om det faktisk er sådan, at de to lovforslag, som ligger til behandling her, sikrer Maren i Kæret den indflydelse og de teleydelser, som SF nu her taler om er godt for alle borgere.

Så vidt jeg kan se, er hovedprincippet i disse lovforslag lige præcis liberaliseringen. Det vil sige, at de økonomiske hensyn går 100 pct. forud for alt andet, og at det må forventes, at vi får en struktur på teleområdet, medmindre der kommer en eller anden stærkere styring ovenfra, som betyder, at man får en meget skæv fordeling af teleydelserne på landsplan. Det er det ene spørgsmål.

Det andet er om teleydelserne. Der bliver sagt, også i lovforslaget, at det bliver verdens billigste teleydelser. Har hr. Aage Frandsen måske nogen garanti for, at det bliver tilfældet? Det er muligt, at det bliver det på nogle specifikke områder for nogle bestemte virksomheders ydelser, men hvad med borgerne? Er der nogen garanti for, at dette lovforslag ikke kommer til at betyde det modsatte? At det ikke kommer til at betyde øgede udgifter for borgerne og alene er et spørgsmål om, at visse ydelser, som virksomhederne skal have, bliver billigere?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hvis der gennemføres en fri liberalisering, som man ikke prøver på at have en lille bitte smule styr på, er risikoen til stede for, at Maren i Kæret ikke får sin telefon til en rimelig pris.

I den situation har man to muligheder:

Man kan lade være med at gøre noget. Det har Enhedslisten valgt. Enhedslistens afstemning i Europaudvalget i efteråret kunne have medført, at regeringen skulle have fremmet liberaliseringen omgående. Vi mente, at det var fornuftigt at sige: Liberaliseringen kommer, der